

[Erhard Jakobsen.]

landbrugsordningen bortfaldet, for den ene part vil ikke være med.

En anden ting: statsministeren svarede mig urigtigt her i salen, men jeg var afskåret fra at få ordet igen, for mødet var på det tidspunkt begæret afbrudt. Statsministeren svarede mig, at alle grupper ville blive ramt af denne indkomstpauze. Dette ved i dag enhver er urigtigt. Der er f. eks. 125.000 lønmodtagere inden for Jernet, som man kalder det, der arbejder på såkaldte minimallønsatser, og det er ikke små lønninger. Det er ikke det, det drejer sig om. De mennesker har samme adgang under en lønpause, som de havde året før, til at få deres indkomster forhøjet 2 eller 3 gange i årets løb. Den gruppe er altså ikke ramt af nogen lønpause.

Hr. Christophersen gjorde i venstres valgudsendelse meget ud af at fortælle, at det skam ikke bare var landbruget, der var fritaget for ikke at få sin indkomst forhøjet, når eksportpriserne steg. Det var alle eksporterhvervene, og jeg vil gerne med hr. Christophersen glæde mig over, at der tjenes mere valuta hjem, og jeg vil også gerne glæde mig over, at folk tjener noget mere, men så kan jeg ikke glæde mig over, at landets statsminister lige op til det sidste fastholder over for befolkningen, at alle grupper rammes lige, når det er en kendsgerning, at der er hundredtusinder af mennesker, der ikke ville få en indkomstpauze. Det er derfor, jeg mener, at helhedsplanen simpelt hen ikke kunne hvile i sig selv.

Og så har jeg stadig væk ikke fået svar på mit spørgsmål aftenen før valget eller to dage før valget til statsministeren: hvordan har regeringen tænkt sig at holde landbrugspriserne fast herhjemme og alligevel sikre fuld forsyning af det danske hjemmemarked, samtidig med at EF gennemfører en stigning i landbrugspriserne derude? Hvordan i alverden vil man gøre det? Med rationeringsmærker, eller hvordan har man tænkt sig? For ingen kan vel fortænke nogen i, at de sælger deres varer i udlandet, når de kan få større priser dér, end de kan få i hjemlandet.

Disse ting gør, at jeg ikke tror en døjt på, at helhedsplanen i sig selv har nogen chance. Jeg taler ikke om den politiske chance. Jeg taler simpelt hen om, at den har hvilet

på et forkert grundlag. Regeringen har meget smart udnyttet, at nationaløkonomer nu i årevis har talt om lønstop og prisstop. Lønpause er noget helt andet, men det opfatter befolkningen ikke i farten, og derfor har man troet, at alle de gunstige virkninger, der kunne være af lønstop og prisstop, også ville følge af en lønpause. Det ville det ikke, men det var der ikke tid nok til at føre frem.

Disse spørgsmål synes jeg vi skal diskutere, ikke bare af hensyn til, hvad der er passeret, for det kan være lige meget. Vælgerne må tage stilling til, hvad der er passeret, hvad der var rimeligt, og hvad der ikke var rimeligt. Det får de rig anledning til. Nej, jeg synes, at vi som udgangspunkt for de kommende forhandlinger må vide, om vi bliver præsenteret for helhedsplanen igen, eller om vi ikke gør det. Jeg så personlig gerne, at den kom til udvalgsbehandling. Jeg forstår det godt, hvis den ikke kommer det.

Må jeg så endelig til sidst sige, at vi jo ikke skal glemme, at det, vi skal beskæftige os med i den kommende tid, ikke bare er økonomi, selv om der er nok at tage fat på dér. Må jeg sige, at centrum-demokraterne meget gerne er med til alle overvejelser om de forslag, der specielt fra radikal side og socialdemokratisk side er ført frem med hensyn til beskæftigelse osv. Vi mener virkelig, det er derfra, der er kommet et udspil, og ikke fra regeringen, og det må ganske naturligt træde i centrum for debatten i den kommende tid, enten regeringen så kommer med det ene eller med det andet.

Men jeg vil gerne også sige noget om nogle andre ting, for det første uddannelse og undervisning. Det er jo ikke bare et problem om, hvor mange religionstimer der skal være — det kan også blive et problem, det ved vi — men det er sandelig også et spørgsmål om, hvorvidt vi fuldstændig har glemt den indoktrineringsdebat, som vi førte med stor styrke her i folketinget for nogen tid siden. Jeg så naturligvis som alle andre det mod, som også blev udvist fra et regeringsmedlems side i dette tilfælde, hvor undervisningsministeren var parat til at bakke en embedsmand op i det, som hun nok selv burde have sagt for længe siden.

Men altså o.k., det var godt, det blev sagt og det blev sagt skarpt. Men nu er jeg spændt på at se, når vi får den nye lov: hvor